

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓ'ΑΙΡΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ἰδιοκτήτης : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ἀρ. 4, ΛΘΙΝΑ

Συντρομὴ χροιάτικη : Γιὰ τὴν Ἑλλάδα δρ. 10. Γιὰ τὸ ἔξωτερικὸ φρ. χρ. 12.50.— Γιὰ τὶς ἐποχικὰς δεχόμεστε καὶ τρίμηνας συντρομῆς (3 δρ. τὴν τριμηνία).—Κανένας δὲ γράφεται συντρομητὴς ἂν δὲν προπερώσει τὴ συντρομὴ του.

—X—X—X—

20 λεπτά τὸ φύλλο.—Τὰ περασμένα φύλλα πουλιῶνται σὲ χαρτεῖο μᾶς διπλὴ τιμὴ.

—X—X—X—

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίосκια, καὶ στὶς ἐπαρχικὰς στὰ πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

Συμπέρασμα φιλολογικόν. Ἐνα μεγάλο-μεγάλο μηδενικόν—σὺν τὴν ἑταιρίᾳ τῶν συγγραφέων. Συμπέρασμα τῆς εἰς τραξίης. Χίλιες πεντακόσες δραχμῆς.

Ὅχι, κοροῖδα εἶναι !...

Ἡ γενικὴ κρίσις.—Καμμένο τίλληρο !

Καὶ οἱ πρίγκιπες ; Θὰ προσυπατέβουν γιὰ πολὺν καιρὸν ἀκόμα τὸ βρεφοκομιεῖο τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας ; Ἄν τᾶκουε ὁ Βασιλεὺς τὰ **μωρόπραχτα** θᾶλλεγε τὴν κρίσιν του μὲ τὸ τσεκούρι, ὅπως τὴν λέει καὶ σὲ σιρατό. Νεβουλιωσμένοι μυαλά δὲ θέλει νὰ ποζιῶνται μὲ ἀξιώσεις Ἰψεν.

ΡΟΜΑΝΟΣ

Στὰ 30 τῆς ζωῆς εἰς λέτε πὸς πρέπει πᾶν νὰ κάνετε περιουσία. Στὰ 50 ἔν τὸ ἔχε εἰς ἄμα κατορθώσεται. Σὰ γεράσεται ἀρχίζετε καὶ χρίζετε παλάτι, καὶ περναίνετε, εἰὼ οἱ ζωγράφοι δουλεύουν ἀκόμα σ' αὐτό.

Δυὸ εἶναι εἰς δρόμοι πὸν παίρνει κανεὶς γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ καὶ φτάσῃ σ' ἀψηλά ἀξιώματα : ἡ μεγάλη δημοσιὰ πὸν περναίει ὁ κόσμος, καὶ τὰ σκαρτεῖνά, τὰ σιὰ ἀδραματάκια πὸν εἶναι καὶ τὰ κοινιότερα.

Ὁ σκλάβος ἔχει ἕναν ἀφέντη. Ὁ φιλόδοξος ἔχει τόσους ὄσους θὰ χρειαστῇ γιὰ τοὺς σκοποὺς του.

Τρία εἶναι τὰ σπουδαῖα γεγονότα σὲν ἄνθρωπο : ἡ γέννησις, ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος. Τῆ γέννησίν του δὲν τὴ νοῦνθεὶ ὑποφέρει ὁ ἀν ἀποθάνῃ καὶ ληθιμοῖαι νὰ ζήσῃ.

Ν Η Α Β Ι Β Λ Ι Α

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΗΦΑΙΣΤΟ,,

Μ' ἀφτὸ τὸν τίτλον ἔδγαλε σὲ βιβλίον τὸ περιοδικὸ «Νέα Ζωή», μὴ σειρὰ τραγούδια.

Ἐνας τόνος ἀχρωμάτιστος, κουραστικὸς, βαρετὸς, χωρὶς ψυχὴ, εἶναι τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν ἀφτῆς τῆς συλλογῆς καὶ κάποια μελαγχολία πὸν βγαίνει μὲσ' ἀπὸ κείνον. Τὰ λυρικὰ τραγούδια πὸν ἔδγαλε σὲ τὸ φῶς ὁ κ. Καμπάνης μοιάζουν περσότερον σὲ νὰ διηγῶνται ξένα πράματα, πὸν δὲ συγκινῶν τὸν ἱστορητὴ τους. Πουθενὰ ἕνα ξεχείλισμα' κ' ἐνῶ γράφει τραγούδια λυρικά, προσωπικά, ὁ κ. Καμπάνης, πουθενὰ σκεδὸν δὲ φαίνεται κάποιο σημάδι τοῦ χτύπου τῆς καρδιάς πὸν τὰ συνέλαβε. Οἱ λιγροστέες εἰκόνες πὸν ἔχει τῆς προκοπῆς, μοιάζουν σὲ φωτιγραφίης ψυχρῆς κ' ἀψυχῆς καὶ ὁμως θὰ μπορούσες κανένας νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι δὲν εἶναι γραμμένα κ' ἐντελῶς χωρὶς εἰλικρίνεια.

Ὁ κ. Καμπάνης ἀνήκει σ' ἐκείνη τὴν τάξιν τῶν ἀνθρώπων, πὸν σὲ Ρωμαίικον γυρέθει νὰ φτιάξῃ μὴ γλώσσα δική του καθένας, καὶ πὸν τοὺς λείπει τελειωτικὰ τὸ κοινὸ αἴστημα καὶ ὁ σεβασμὸς σ' ἐκεῖνο.

Ἄνεδοκαθεβάζει τὸν τόνο στὶς λέξεις κατὰ πὸς τοῦ γουστάρει ἢ κατὰ πὸς τὸ θέλει τὸ μέτρο, ἀν καὶ πολὺ λίγος σκοτίζεται γι' ἀφτό. Π.χ. γράφει— «Μάταια βογγοῦν» καὶ πὸν κάτου σὲ ἴδιο ποίημα— Νὰ βόγγουν. Ἄλλοῦ γράφει βέγγονταξ, μελάγγχλον, ἄλλοῦ πὸλε αἰώνιὰ του, βάζονταξ σὲ τρεῖς συλλαβῆς δυὸ τόνους, ἐνῶ ὁ τόνος σήμερον σηκώνει τρεῖς συλλαβῆς, ἔπως ἢ ἀρχαία ὀξεία, σὲ τρόπο πὸν εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸ διαβάσῃ κανένας ὀρθά.

Μεταχειρίζεται μὴ μπερδεμένη γραμματικὴ, ἕνα κερᾶξενον μίγμα ὀμμοτικῆς καὶ κερᾶξενουσας πὸν οἱ διαφερὸι τύποι μαλλιστραβιῶνται μεταξὺ τους. Π. χ. γράφει αἰῶνας, ἀντὶς αἰῶνες, **ἐνλεχτό**, **ἐβγενικό**, χωρὶς ν καὶ σὲ τέλος τοῦ ἴδιου στίχου γράφει **τέννον** μὲ ν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ κανένας λόγος γιὰ τὴν ἀκόλουθην λέξιν ἀρχίζει ἀπὸ σ, κ' ἕνα πλῆθος ἄλλα τέτοια, πὸν κάθε στιγμὴ στέκονται σὲν ἐμπόδια καὶ σταματᾶν τὸν ἀναγνώστη καὶ τὸν ἀναγκάζουν νὰ ξεγάσῃ τὸ νόημα γιὰ νὰ προσέξῃ τὸν τύπο

Ἐπειτα μεταχειρίζεται λέξεις ἀρχαίας ἐκεῖ πὸν ἔχει σύγχρονες ὀραιότατες καὶ ἢ παραστατικὴ τῆς ζωντανῆς φωνῆς σὲν κατὸ ἀπὸ τῆ νεκρῆ καὶ συμβολικῆ, ἀρχαία λέξι π. χ. γράφει : **ἠρεματο**, ἀντὶς **ἠρεμικό**, **ἠρεμο** : **νυχτίας**, ἀντὶς **νυχτερινῆς** ἢ **βραδινῆς**, κερᾶξενος λέει σὲ κάποιο ἄλλο μέρος κλπ., πὸν πολὺ συντελοῦν νὰ γίνονται τὰ τραγούδια ψυχρὰ.

Ἐπειτα εἶν' ἐκεῖνο τὸ ἀκαλαίστητον καὶ ἀκατανόητον ν, πὸν λέξ κ' εἶναι ἢ ψύχωση τοῦ Καμπάνη καὶ πὸν συγχά θολῶναι τὸ νόημα π. χ. γράφει :

Ποῖα εἶν' ἄξιαν ἀχτίνα σὲ μαλλιά σου

Καὶ τὴν ψιλή σου κορυφὴν νὰ μείνῃ γιὰ κοροῖνα ;

Κοπιάστε τώρα να σπάσετε το κεφάλι σας να βρήτε ότι εκείνο το ν στην λέξη *άξιαν* είναι η ψύχωση του Καμπάνη και ότι το *άξιαν* είναι της ίδιας πτώσης με το Ποιά, μ' άλλα λόγια ότι, το ν είναι έφωνικό. Και θα μου πείτε: έφωνικό ν στην ονομαστική; γι' αυτό ρωτήστε τον κ. Καμπάνη.

Προστέστε τώρα και τα τεχνικά σφάλματα, τα μετρικά, που χτυπάνε στο κοινόν αίστημα, όσο και τα άφταίρετα γραμμικτικά και σιμά παράλογες έκφρασεις που προσβάλλουν το κοινό νόημα κ' έπειτα φανταστείτε τη ρουσσική σκιάτα που μάζ' σερβίριζεν ο κ. Καμπάνης. Έπειδή είχα την υπομονή να τα διαδάσω όλα άφτά τα ποιήματα, θ' αναφέρω μερικούς: μαργαρίτες, γιατί μου φαίνεται πως τόσην υπομονή δε θα την έχει καθένας.

Και κατά πρώτο, γενικά, οι περισσότεροι στίχοι του κ. Καμπάνη είναι χαλασμένοι. (Ο άναγνώστης σε κάθε τραγούδι θα κομπιάσει πολλές φορές εξ αιτίας του στίχου του σφαλερού. Οι στίχοι του μ' άλλα λόγια, προσβάλλουν το κοινόν αίστημα, που είναι η βάση για κάθε ποιητή: π. χ. γράφει:

Στήν ήσυχη θεωρώταινη φθινοπορευινήν ειρήνην.

Έδώ η συλλαβή *ρι* περισσέθει και στοχάζεται κανένας γιατί ο κ. Καμπάνης έχάλασε το στίχο, ενώ το νόημα τον ήθελε περισσότερο από κανονικό για να φανερώση την ήρεμία. Άς άφίσουμε που το χάλασμα άφτό, και το νόημα να τ' άπκαιοσε, δεν είναι καμωμένο με τους τεχνικούς κανόνες. Έτέοια χαλάσματα, πάμπολλα υπάρχουν σ' άφτά τα τραγούδια.

Άλλά, τί θα έπρεπε να πη κανένας για τους έλεφτερους στίχους του; Γιατί να άραδιάζη σα στρατιώτες τους στίχους έναν κάτω από τον άλλον, άφού οι περισσότεροι, στίχοι δεν είναι; Θα μπορούσε κανένας να ονομάση τους έλεφτερους στίχους, όχι μόνο του κ. Καμπάνη, μα πολλών άλλων που είναι: άκόμα χειρότεροι, κακή πρόζα.

Σ' όλ' άφτά προστέστε και τις παράλογες και τις κακές έκφρασεις και θα έχετε άρκετά χαρακτηριστική εικόνα της ποιητικής συλλογής του κ. Καμπάνη, που την πρόσφερε μόν στον "Ηφιστο, έδημοσίεψεν όμως π. χ. Γράφει: *Πράσινη σελήνη*. Ποιάς άνθρωπος που δεν πάσκει από τα μάτια με παράξενη άρρώστια βλέπει τη σελήνη πράσινη; Άλλου γράφει: *Άβρα που δέν εσάλευε τα φύλλα*. Δε μάζ' λέει κ' έμας, τί είδος άβρα είναι; εκείνη; γιατί έμεις ξέρουμε πως η άβρα όσο ελαφριά κι αν είναι, πάντα κουνάει τα φύλλα, και μόνον όταν δε φυσάει άβρα τα φύλλα άκίνητα. Άλλου γράφει:

Με τί στα ένιαν ύψη σου γλαυκότατη άδελφήν.

(Ορίστε τώρα, ξεγγήστε μου, πως άφτη ή άδερφήν ποχει σταρνίο χρώμα, δηλαδή είναι μελαχροινή, είναι και γλαυκότατη. Φάνεται που ο κ. Καμπάνης στις λέ-

ξες δίνει δικά του νοήματα κ' έπρεπε να μάζ' γράψη κ' ένα λεξικό για να προστρέχουμε.

Άλλου πάλε λέει φαιδρούς τους ήχους που κάνουν τα μουγκανήματα των βοδιών ως άφήσουμε που το παράκαμε με τα βόδια και με τις έλγες. Άλλου πάλε λέει τη μαλακιά, μενόντονη μελαγχολικιά φωνή των κούκων, *κραξιά*, όπως δηλαδή λένε την τραχιά φωνή του κόρακα. Άλλου λέει το ναό *συνετό*, ένφ μοναχά σοβάρ κ' επίβλητικό τόνο ξέρουμε, η το ένάντιο, και συνετό κάποιον άνθρωπο, γιατί, για έναν κάτι τι συνετό, πρέπει ναχη νού, σκέψη. Άλλου λέει τα κλαδιά των δεντρών *ΐσια και ναμπύλα*, ένφ όλος ο κόσμος ξέρει πως τα κλαδιά των δέντρων δεν έχουνε κανένα ώρισμένο σήμα, πολύ σπανιότερα ΐσιο και καμπύλο, κ. λ. π. κ. λ. π. πράματα δηλαδή που χτυπάνε στη γνώση, που προσβάλλουν τη λογική κι' άπορεί κανένας πως έγραψε κ' έδημοσίεψε τέτοια πράματα ο κ. Καμπάνης σε τέτοια ηλικία, ένφ κάνει και τον κριτικό.

Δε θα βασανίσω περισσότερο τους άναγνώστες μου άραδιάζοντας μαργαριτάρια του κ. Καμπάνη. Έπάρχουν τόσα πολλά, που ο κάθε περίεργος ως πάει να τα φαρέψη στη μαργαριτοφόρα λμνη των Καμπανικών ποιημάτων. Έγώ τελιώνοντας, ένα αίστάνομαι την άναγκη να συστήσω, το μεγαλύτερο σεβασμό στο κοινόν αίστημα, περισσότερο σεβασμό σ' εκείνα, που δεν άνήκουν στο καπρίτσιο του α και του β, μα στο σύνολο μιάς φυλής, όπως είναι: η γλώσσα. Όσο τώρα για το τεχνικό μέρος, άφτό είναι λογαριασμός του ποιητή. Άλλος θέλει να μιλήση και να τον αίστανθουν οι δμέθνοί του και κατόπι και οι ξένοι, αν άξιζη, και άλλοι περιφρονούνε όλους και όλα και γράφουν για τον έαφτό τους. Άφτοι είναι έντελώς περιττοί και να δημοσιέδουν η καλύτερα δεν τους επιτρέπεται να δημοσιέδουν τίποτας.

Γ. Σ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Προκήρυξις διαγωνισμού προς κατάληψιν θέσεως θέσεως λογιστού έν τῷ τμήματι Η' τῆς Γεωργικῆς Οικονομίας.

Ο ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οικονομίας Ὑπουργός

ἔχοντας ὑπ' ὄψει τὰ άρθρα 5 - 11 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1914 Βασιλικοῦ Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 241 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οικονομίας νόμου 1178ΚΔ' κ.λπ.» προκηρυσσομεν διαγωνισμόν πρὸς κατάληψιν μιᾶς θέσεως λογιστοῦ έν τῷ Η' τμήματι τῆς Γεωργικῆς Οικονομίας τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται έν Ἀθήναις τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην κα' ὥραν 9 π. μ. έν τῷ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Οἱ βουλόμενοι νὰ διαγωνισθῶσιν ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι μέχρι τῆς 27 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. τὸ βροδύτερον αἰτήσιν ἐνὶ πενηκονταλέτῳ χρητοσήμεῳ ἐπισυναπτοντες.

1) Πιστοποιητικὸν περὶ τῆς έν τῷ μητρί ὡφ τῶν ἀρρένων δήμου εἰνὸς ἢ κοιότητος τοῦ Κράτους ἐγγραφῆς των ἢ ἐπισημον ἀπίσπασμα τοῦτου, προκειμένου δὲ περὶ καταγομένων ἐκ τῶν νέων χωρῶν ἐπίσημον πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς περὶ τῆς ἐκείθεν καταγωγῆς των.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Διαγωνισμ'ς διὰ μίαν θέσιν μηχανουργού τῆς Ἀβερωφείου Γεωργικῆς Σχολῆς.

Συμφώνως τῷ νόμῳ 260 ἐ. ἔ. προκηρυσσομεν διαγωνισμὸν πρὸς πρόσληψιν ταρὰ τῆ Ἀβερωφείῳ Γεωργικῆ Σχολῆ Ἀριστοῦς ἐνὸς εἰδικοῦ πρακτικοῦ μηχανουργοῦ. Ὁ διαγωνισμὸς ἐπιτελεῖται τὴν 15ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην ὥραν 9ην π. μ. ἐν Ἀριστοῦς καὶ ἐν τῷ εἰσεστήσει τῆς Σχολῆς. Οἱ διαγωνισθησόμενοι δέον τὰ ὑποβόλῃσι πέντε ἡμέρας τοτλάχιστον πρὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς αἰτησὶν ἐπὶ ὑθλίπτου χαρτισσόμεν εἰς ἣν γὰ ἐπισυναπτῶσιν 1) Πιστοποιητικὸν περὶ τῆς ἐγγραφῆς τῶν εἰς τὸ μητρώον τῶν ὄρων ἐτῶν ἐτήριον καὶ τῆς κοινότητος τοῦ Κράτους. ἔποικλειομένων τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἄνω τῶν 55 ἐτῶν 2) Πιστοποιητικὸν ἐν ἐμφανίῳ πενιαιτῆ εὐδ'όκιμον αὐτῶν ὑλησιαν ὡς κα' α'σκευστῶν ἢ ἐς α'ρμιστῶν εἰς εἰδικὰ μηχανοργεῖα γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ μηχανῶν ἢ εἰς Γεωργικὸς Σχολ. α. σ. οἱ 3) Γραμμάτιον καταθέσεως ὄρ. 20 εἰς τὸ ταμεῖον Ἀριστοῦς δι' ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς ἔξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ ὄροι τοῦ διαγωνισμοῦ ὡς καὶ τὰ ἐξετασιεῖα μαθήματα κατανέμονται λεπτομερῶς ἐν τῇ σχετικῇ προκηρῦξει τῇ δημοσιευθείσῃ εἰς τὸ ἐπ' ὄριθμ. 153 (παρ' ὄριθμ. 158 Β') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 11 Ἀυγούστου ἐ. ἔ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Αὐγούστου 1914

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας)

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμὴ Πειραιῶς—Κι κλάδων

Γραμμὴ Πειραιῶς—Ἀλεξανδρείας

Τὸ μὲ διπλοῦς ἑλικας καὶ μηχανὰς ἀφ' ἄραστον ταχύτητος πελοτελείας καὶ ἀέσεως θαλαμηγῶν ἀτμόπλοιον ΕΣΠΕΡΙΑ ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (Παράλια Τροῦμπα).

Ἐκαστην ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥραν 10.30 μ. μ. διὰ Σῶρον, Τήνον, Ἄνδρον καὶ Κόρθιον.

Ἐκαστον ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥραν 3 μ. μ. δι' Ἀλεξάνδρειαν.

Διὰ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον :

Ἐν Ἀθήναις. Γραφεῖα Γεν. Διευθύνσεως, ὁδὸς Ἀπελλοῦ ἀριθ. 1 καὶ εἰς τὰ Πρακτορεῖα ταξιδίων κ. κ. Θωμά Κοῦκ καὶ Υἱοῦ, Ἀδελφῶν Γαλιόμαν καὶ Σ. Σωιάδου, (πλητεῖα Συν ἀγματο) καὶ Ἰωάν. Ρέντα (παρὰ τὸν ἡλεκτρικὸν σταθμὸν Ὀμνοσίας).

Ἐν Πειραιεῖ. Γεν. Πρακτορεῖον, ὁδὸς Φιλονοῦ, 44, (ἀπὸσθεν Ἀγίας Τριίδος).

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μ. Π. Σαλβάγ. ν. ὁδὸς Ἀντωνιάδου. 1.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορεῖο υ)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΦΡΑΓΚΑ ΧΡΥΣΑ 25.000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ : Ἐν Θεσσαλονίκῃ, Σμύρνῃ, Ἀλεξανδρείᾳ, Καῖρω, Πρακτορεῖα : Ἐν Μιτυλήνῃ, Σέρραϊς, Ζαγαζίε, Μαγνησίᾳ, Περγάμῳ, Σίμῳ

Γενικὴ Κατάστασις τῆς 17)30 Ἰουνίου 1914

Ἐνεργητικὸν		Παθητικὸν	
Τομῶν Μετρ. ἐν τῷ Ταμείῳ	Φρ. 3.863,624,04	Κεφάλαιον Μετοχικὸν	Φρ. 25,000,000.—
Παρὰ ταῖς ἐξωτερικαῖς τραπεζαῖς	» 4.736.028.21	Κεφάλαιον ἀποθεματικὸν	» 601,688 60
Χαρτοφυλάκιον Συναλλάγματα ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ	» 678.213.59	Κεφάλαιον Ἐστατικὸν Ἀποθεματικὸν	» 700,000.—
Προξυφ' ἠήσεις	» 11.539.962.95	Τρέχοντες Λογαριασμοὶ ἐν ᾧ Ἐξωτερ.	» 3,295,437.83
Τρέχοντες Λογαριασμοὶ	» 25.783.060.55	Τρέχοντες Λογαριασμοὶ	» 8,562.882.93
Δάνεια ἐπὶ ἐνεχ. Χρεωγράφων	» 17.709.986 75	Κατωθέσεις ἐν Ὄψει Φρ.	20,263,316.38
Δάνεια ἐπὶ ἐσχ. Γραμματίων	» 1.410.060,15	Κατωθ. ἐπὶ Προθεσμίᾳ	» 11.365.789.72
Δάνεια ἐπὶ ἐνεχ. Ἐμπορευμάτων	» 8.967.960.19	Ταμειυτήριον	» 7,386.511.33
Συμμετοχαὶ (εἰς τραπεζικὰς ἐπιχειρήσεις)	» 338.735 60	Λογαριασμοὶ Τρίτων	» 999,100.68
Χρεώγραφα	» 4.624.610.20	Ἐπιτιγαὶ Τρίτων	» 398,300,16
Τοκομερίδια	» 140.44 64	Γραμμάτια Εἰσπραχθέντα	» 13.339,25
Καταστήματα Τραπεζῆς	» 1.143.160.73	Μερίσματα παρελθ. χρήσεων	» 110,967,—
Ἀκίνητα ἐξ ἀναγκαστ. ἐκποιήσεων	» 652.146.13	Διάφοροι λογαριασμοὶ	» 721,360.52
Ἐπιπλα καὶ Ἐγκαταστάσεις	» 411.564.27	Προσωρινοὶ Λογαριασμοὶ. Κέρδη ἀφιέμενα διὰ τὴν Β' ἐξήμεριαν	» 1,913,122,73
Διάφοροι λογαριασμοὶ	» 2.440.542,92	ὑποκαταστήματα. Προσωριναὶ ἐγγραφαὶ	» 502,788.83
Προσωρινοὶ Ἀσμοί. Δαπάναι καὶ Κρατήσεις Ἀ' ἐξήμερις	» 71.318.38	Κέρδη καὶ Ζημίαι. Ὑπόλοιπον εἰς Νέον	» 161,463,77
	» 85.296.067.93		
			Φρ. 85,296.067.93

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21)3 Σεπτεμβρίου 1914

Ὁ Σύμβουλος Γενικὸς Διευθυντῆς
Μ. Π. ΚΑΜΑΡΑΣ

Ὁ Ἐπιθεωρητῆς
Κ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ